

skulde være de ubemidlede, de, som trænge mest dertil, som de skulde søge at faa ind i Sygekasserne. — § 11 skal ifølge Vædringsforslag undergaa enkelte Forandringer; navnlig skal det sidste Stykke udgaa, som omhandler Kommunekassens Ret til under visse bestemte Forhold at udrede Indskud og Bidrag for trængende Personer. Jeg kan ikke være med til at foreslaa en saadan Bestemmelse strøget. Der er ikke saa ganske saa Personer her i Samfundet, der ere saaledes stillede i økonomisk Henseende, at deres Indtægter ere høist usikre og variable, saa at de under Arbejdsløshed i længere Tid ikke kunne præstere deres Bidrag til Sygekasserne, selv om de gøre sig al mulig Anstrengelse. Resultatet bliver dog altid saare let, trods al deres Kamp for at holde sig, at de blive strøgne og ikke kunne bevare deres Medlemsret. Jeg har set saaledes paa Bestemmelser, som den er indsat i Folketinget, at der ved den er Udset til, at Kommunalbestyrelserne rundt om i Landet ville hjælpe den Slags Folk til at kunne holde sig. Jeg synes ikke, at man derved kaster Princippet over Bord; thi ved at man overlader det til Kommunalbestyrelsens Skøn, er jeg sikker paa, at den altid vil tage det Hensyn: Hvad er det for Folk, vi skulle hjælpe, have de gjort noget selv for at holde sig i Sygekasserne? Er det Folk, som uden egen Skyld ellers ville komme ud af Kasserne, saa maa vi hjælpe. Efter min Mening bliver Princippet fhjbestgjort, idet Kommunalbestyrelsen ganske sikkert vil hjælpe. Af disse Grunde vil jeg ikke stemme for Vædringsforslag Nr. 14 til § 11.

Saa er der Vædringsforslagene Nr. 15; 16 og 17 til § 12. Disse Vædringsforslag ere noget sammenhængende med hinanden. Jeg er væsentlig imod Vædringsforslagene Nr. 15 og 17. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, have Sygekassemedlemmer, som have været et Aar i en Sygekasse. Ret til at faa deres Børn under 15 Aar frit indlagte paa et Sygehus. Denne Ret borttages; det bliver overladt til et Skøn, om de skulle være fri for Betaling eller skulle have det til nedsat Betaling. Ganske vist er der i Vædringsforslag Nr. 16 gjort en Forandring, som man maaske mener kan opveje, hvad der er borttaget ved de andre. Den gaar ud paa, at i Stedet for, at den nedsatte Betaling for Hospitalspleje kun skal komme Medlemmer til Gode, saa længe de nyde fuld Hjælp, skal efter det nuværende Forslag den nedsatte Hospitalspleje ydes Sygekassemedlemmer, saa længe Sygekasserne overhovedet yde Hjælp. Det er altsaa et Fremskridt, som her gøres ved Forslag

Nr. 16; men man maa hufte paa, hvem det kommer til Gode, og hvem man berøver Goder ved Forslag Nr. 15. De Folk, som Vædringsforslag Nr. 16 angaar, er de længe liggende syge, men det ere heldigvis de færreste; det store Antal er dem med Familier, med flere Børn, som ere hjemløse af Børnesyge. Godet ved Vædringsforslag Nr. 16 opvejer ikke Vædringsforslag Nr. 15 og 17, idet Nr. 16 kun kommer forholdsvist saa Menneker til Gode, medens det bliver til Skade for en stor Del Menneker, at man ved Nr. 15 og 17 borttager andre Goder. De Goder, som der trages saa meget efter at opnaa gennem Sygekasserne, er Hjælp i Børnesyge. Jeg kan derfor vel slutte mig til Forslag under Nr. 16, men ikke til Forslag under Nr. 15 og 17.

Jeg vil fortelig omtale Vædringsforslag Nr. 20. Jeg kan selvfølgelig ikke gaa med til dette Forslag. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, ere de Fordele, det yder, blevne i betydelig Grad reducerede fra, hvad jeg kunde ønske, at der fra Statens Side blev ydet. Nu foreligger her Forslag om yderligere at reducere de Goder, man vil hyde Sygekassemedlemmerne, idet man vil borttage Frikørsler, som § 13 tilfigter at hyde Sygekassemedlemmer. Dette Forslag kan jeg naturligvis ikke være med til. Jeg kan ikke føle mig tilfreds med, at det siges, at de ville saa Frikørsel alligevel, at Forholdet paa Vandet er det, at man hjælper Folk i saadanne Tilfælde. Det kan jeg ikke slaa mig til Taals med. Nu giver § 13 Sygekassemedlemmerne Frikørsel som Ret; men hvis det ikke staar der, skulle de bede derom, og det bliver en Stønsjag, om man vil give dem det eller ikke, de have ikke Spor af Ret dertil. De Rettigheder, som de Folk have som Sygekassemedlemmer, ere saa faa og begrænsede, at jeg ikke vil være med til at indskrænke dem yderligere; tværtimod vil jeg gøre alt muligt for at faa disse Rettigheder udvidede.

Saa er der til § 17 stillet Vædringsforslag under Nr. 22. Saaledes som § 17 er affattet i Folketinget, bestemmer den, at anerkendte Sygekasser skulde yde en Hjælp, der svarer mindst til en anslaaet Værdi af 1 Kr. daglig, saa kunne de yde Bøgehjælp, Lægehjælp eller Sygehusbehandling efter eget Skøn. Jeg syntes godt om denne Paragraf, fordi den under de foreliggende Omstændigheder gav Sygekasserne Frihed til at anvende det Tilskud, de faa, saaledes, at det kan blive saa frugtbringende som muligt. Nu paalægger man dem en Pligt og berøver dem paa dette Omraade noget af den Selvbestemmelsesret, de efter min Mening burde